

Arrest

nr. 210 704 van 9 oktober 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 27 juni 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 mei 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 augustus 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw opeenvolgende verklaringen bent u staatsburger van Ghana en behoort u tot de Akan bevolkingsgroep. U komt uit een christelijke familie maar voelt zich niet aangetrokken tot enig geloof. U woonde in Kwesimintsim Zongo, een voorstad van Takoradi. Sinds uw leeftijd van dertien jaar kreeg u dromen waarbij u zichzelf seksuele betrekkingen zag hebben met mannen. Op vijftien-zestienjarige leeftijd, keek u samen met uw ouders naar een religieus programma op de televisie waarin twee geestelijken negatieve dingen uitten over man-man relaties.

Uw vader zei daarbij dat dergelijke mannen geen leven in de gemeenschap verdienden, wat uw moeder beaamde. U was verward over hun uitlating en besloot uw gevoelens voor u te houden. Tijdens uw studie aan de St. Mary's Boy's secondary school in Apowa Takoradi, waar u vanaf uw zeventien à achttien jaar ook op internaat zat, leerde u een senior leerling, Kelly, kennen. U betrapte hem toen in de slaapzaal van het internaat terwijl hij seksuele betrekkingen had met Bello, een andere senior leerling. Omdat u Kelly niet had verraden behoorde Kelly u als junior leerling voor straffen en karweitjes op school. U raakte met hem bevriend en ging samen regelmatig naar de bibliotheek. Toen u gevoelens kreeg voor Kelly en over hem droomde begon u hem te mijden. Nadat Kelly u met uw houding confronteerde vertelde u hem wat u voelde. Kelly gaf aan dat deze gevoelens normaal waren. Wanneer Kelly u in de verblijfsruimte voor senior leerlingen uitnodigde begon hij u tijdens jullie gesprek overal aan te raken en te kussen. Wanneer u hem vroeg te stoppen zei hij u dat het hele gebeuren normaal was en nam uw geslacht vast. U had seksuele betrekkingen. Uw relatie met Kelly duurde tot het einde van het schooljaar, toen Kelly afstudeerde en naar de universiteit zou gaan. U had vervolgens geen contact meer met elkaar. Tijdens uw studie was u er eens samen met andere leerlingen getuige van hoe mensen in de straat een man hadden opgepakt nadat ze hem hadden betrapt op het hebben van seks met een kleine jongen. De man werd voor uw ogen doodgeslagen. In 2008 leerde u via uw vader Moses Q. Otto kennen. Moses speelde piano in de kerk waar uw ouders gingen. Ook bezocht hij uw vader regelmatig bij jullie thuis. Moses peilde naar uw relaties en stuurde u op uw verjaardag kaartjes en geschenken. Soms gingen jullie samen uit. Na één van jullie etentjes samen gaf Moses u een lift. Onderweg stopte hij zijn wagen en nam u bij uw hoofd vast om u te kussen. U reageerde geschokt. Sinds dit voorval belde Moses u vaak op. U beantwoordde zijn telefoons niet. Twee à drie weken later ging u wel in op zijn bericht hem te vergezellen naar een winkel. Onderweg vroeg Moses u waarom u afstand van hem had genomen en vertelde u dat hij van u hield. In 2009 begon u te werken als kapper. Toen u op een dag bij Moses thuis was om pianoles te krijgen vertelde hij u dat hij seksuele betrekkingen met u wilde hebben. Hij begon u overal aan te raken en jullie hadden vervolgens seksuele betrekkingen. Tot zijn vertrek in 2013 naar Europa had u een geheime relatie met Moses. Na zijn vertrek had u geen relaties meer. Na de scheiding van uw ouders in 2013 huwde uw moeder een moslim man. U vergezelde regelmatig uw stiefvader naar de moskee waar u wachtte tot de gebedsdienst over was om mensen te kappen. In de zomer van 2016 zag u op straat hoe jongeren een buurjongen, Ahmed, probeerden te slaan. Ahmed had een vrouwelijke manier van lopen en werd hiervoor aangevallen. U en een taxichauffeur hielpen Ahmed te ontsnappen aan zijn belagers. Een week later, op 26 juli 2016, bevond u zich bij de moskee waar u wachtte op klanten. U ging naar de wc om te plassen. Tijdens het plassen kwam Ahmed binnen en bedankte u voor zijn redding. Ahmed vroeg of u zijn haar kon kappen. U besloot om ter plekke aan zijn haar te voelen. Op dat moment kwam één van de moskeegangers binnen en begon jullie toe te roepen dat hij wel wist wat jullie van plan waren. Hij liep naar de imam, die zei dat jullie slecht waren en dat andere mannen dienden gehaald te worden om de sharia toe te passen. Toen u het woord sharia hoorde vielen duwde u de imam opzij en begon te rennen. U besloot naar de woning van Benjamin Dogbe, uw goede vriend te gaan. U legde hem uw situatie uit en mocht bij hem onderduiken. U kreeg een telefoon van uw zus Sabine die u vertelde dat jullie stiefvader door de imam op de hoogte was gebracht van het hele gebeuren en akkoord ging u te straffen. Benjamin vroeg u na enkele dagen voor uw en zijn veiligheid zijn huis te verlaten. U belde Moses die in Riga (Letland) verbleef en vertelde hem wat u was overkomen. Moses beloofde u te helpen uw land te verlaten. Hij vertelde u dat hij iemand kende die mensen naar Riga kon sturen. Via een muziekgezelschap werd een visum voor Letland geregeld. Op 10 augustus 2016 nam u een vlucht naar Turkije. Vanuit Turkije vloog u naar Riga. U werd er ontvangen door Moses. U stelde er vast dat Moses gehuwd was en een gezin had. U bleef in Riga wachten tot Moses u op een school zou inschrijven waar u kon studeren. Na zes maanden van verblijf in Riga werd u op 1 november 2017 door de echtgenote van Moses samen betrapt terwijl u seksuele betrekkingen had. U diende het huis van Moses te verlaten en werd door hem in een hotel ondergebracht. Moses contacteerde zijn vriend Pablo, die u op 19 november 2017 naar België bracht. Op 30 november 2017 heeft u een verzoek om internationale bescherming ingediend. Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: uw reispaspoort (d.d.12/11/2014, geldig tot 11/11/2019) en drie artikels over mishandeling van homoseksuelen in Ghana.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Ondanks het feit dat het Commissariaat-generaal (CGVS) rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een verzoeker om internationale bescherming die zichzelf identificeert als homoseksueel verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een verzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit een omstandig, gedetailleerd en spontaan relaas verwachten.

Vooreerst dient te worden bemerkt dat u helemaal geen duidelijk beeld schetst over u zelf en uw leven binnen uw familie. Zo is het opmerkelijk dat u bij een vraag naar uw religie op het Commissariaat-generaal meteen stelt dat u niet religieus bent maar uit respect voor uw vader en uw stiefvader respectievelijk naar de kerk en naar de moskee ging (notities persoonlijk onderhoud –verder “notities” CGVS I, p.8). Als uitleg voor uw afkeer van enige religie gaf u aan dat u wilde leven zoals u wilde en niet in uw vrijheid wilde beperkt worden. U vertelde echter niemand over uw werkelijke gevoelens (notities CGVS I, p.10). Het is dan ook bijzonder dat u –gelet uw afkeer van religie en de door u opgeworpen seksuele geaardheid die u voor iedereen verborgen hield- er nooit aan heeft gedacht om net zoals uw broer en zus apart van uw ouders te gaan wonen. Gevraagd of u een dergelijke mogelijkheid niet had overwogen stelde u enkel “Toen ik probleem kreeg ben ik verhuisd, ik had wel een idee van ik kan beter zelf alleen wonen, maar ik was best tevreden samen met moeder en stiefvader dus ik bleef er” (notities CGVS I, p.10). Dat u -die ten aller koste probeerde te vermijden dat iemand achter uw seksuele voorkeur kwam en er alles aan deed om uw ware aard te verbergen voor uw familie en uw omgeving- stelt tevreden te zijn geweest bij uw moslimstiefvader te blijven wonen is dan enigszins opmerkelijk. Wat er ook van zij, aangaande uw bezoeken aan de moskee van uw stiefvader vertelde u dat u er bad en dat de gemeenschap er verwachtte dat u uiteindelijk moslim zou worden. Verder legde u uit dat u naar de moskee ging om er te helpen bij de schoonmaak en het wieden van onkruid. Omdat u kapper was kon u bovendien rekenen op een cliënteel van moskeegangers. Gevraagd of u om te bidden eventueel iets moest studeren stelde u plotsklaps dat u helemaal niet bad en enkel aan de kant stond te wachten omdat religie niets voor u vond (notities CGVS I, p.11). Gevraagd of u er ooit aan had gedacht moslim te worden antwoordde u: “Zoals ik zei ik hield niet van religie, ik had mijn gedachten nog niet op gezet. Het is allemaal controle en ik hou niet van enige religie, maar ja het kon wel gebeuren in de toekomst maar dat was zeker niet mijn plan” (notities CGVS I, p.11). U werd dan ook geconfronteerd met uw eerdere verklaringen zoals u deze aflegde bij de Dienst Vreemdelingenzaken op een vraag naar uw religie. U had er immers gesteld dat u niet echt bekeerd was tot de islam nadat u met uw stiefvader de moskee bezocht, maar dat u wel van plan was u volledig te bekeren en de shahada (geloofsbelijdenis voor moslims) uit te spreken (zie verklaringen DVZ, vraag 9). U reageerde daarop enkel met: “De shahada? Neen dat was ik niet van plan... Men vroeg me over ouders, ik heb toen over scheiding verteld en over moeder en stiefvader verteld, en dan vroeg men me of ik bekeerd was, ik zei toen dat ik zelf dat zeker niet van plan was, ik vond religie iets beperkend, ik wilde vrij zijn, dus ik zei “ik kan niet weten wat in de toekomst zou zijn geweest” maar ik was niet van plan me te bekeren” (notities CGVS I, p.12). Een loutere ontkenning van eerdere verklaringen en een herhaling van een nieuwe versie van de feiten is echter niet serieus of afdoende uitleg voor deze tegenstrijdigheden. Van een verzoeker om internationale bescherming kan redelijkerwijze worden verwacht dat zijn verklaringen coherent zijn wanneer hij vertelt over zijn persoonlijk leven.

Uw verklaringen over de relatie van uw moeder met uw moslim-stiefvader blijken overigens ook niet helemaal consistent. Vooreerst stelde u duidelijk dat uw moeder samenwoonde met uw stiefvader zonder een religieus huwelijk te hebben afgesloten (notities CGVS I, p.8). Gevraagd of een dergelijke vorm van samenwonen bij de moslimgemeenschap werd aanvaard legde u uit dat dit inderdaad mogelijk was omdat niemand zich ermee moeit. Even verder spreekt u dan weer over het feit dat uw moeder, toen ze uw stiefvader huwde ook naar de moskee ging. Gelet uw opmerking over een huwelijk werd u opnieuw gevraagd of uw moeder al dan niet één of andere vorm van huwelijk hadden afgesloten.

In tegenstelling tot uw eerdere bewering dat uw moeder enkel samenwoonde met uw stiefvader zonder één of andere vorm van (huwelijks)ceremonie, vertelde u plots dat er wel een religieus huwelijk had plaatsgevonden, dat ze hiervoor bij een imam waren geweest en dat uw moeder zelfs een moslimnaam kreeg toegekend (notities CGVS I, p.9). Bijzonder is ook vast te stellen dat u de naam van de hoofdimam van de moskee van uw stiefvader niet kent. U verklaarde nochtans dat de man zijn goede vriend was die regelmatig bij jullie over de vloer kwam (notities CGVS I, p.8).

Wat betreft uw bewering homoseksueel te zijn en homoseksuele relaties te hebben gehad in Ghana dient verder te worden opgemerkt dat er geen enkel geloof aan uw uiteenzetting hierover kan worden gehecht. Uw verklaringen hierover zijn immers niet doorleefd en incoherent.

Gevraagd wanneer u zich aangetrokken begon te voelen tot mannen haalde u aan op uw dertien jaar zijn beginnen dromen van seks met mannen (notities CGVS I, p.23 en CGVS II, p.3). Wanneer u werd gevraagd of u voordien u ooit tot mannen aangetrokken had gevoeld stelde u dat dit niet het geval was (notities CGVS I, p.26).

Op de vraag of er behalve deze dromen nog andere zaken u toen deden beseffen dat u tot mannen aangetrokken was vertelde u dat vrienden van u achter de meisjes zaten om een vriendinnetje te versieren, wat u niet interesseerde. Bijzonder zijn dan ook uw verklaringen, waarbij u tot twee keer toe te kennen gaf uw moeder over uw dromen, gevoelens en u zelf te hebben verteld (notities CGVS I, p.23), maar even verder stelde dat u met uw moeder nooit deze zaken heeft durven bespreken omdat u haar niet vertrouwde (notities CGVS II, p.3,12). Opnieuw werd u gevraagd of er andere zaken waren die u deden beseffen dat u op mannen viel. U antwoordde enkel dat u wenste met mannen te zijn en niet met een meisje (notities CGVS II, p.4). Gelet u deze gewaarwording op een jonge leeftijd van dertien jaar zou hebben ervaren werd u gevraagd wanneer u het gevoel kreeg u exclusief tot mannen aangetrokken te hebben gevoeld. U herhaalde enkel dat u geen vriendinnetje wilde zoals uw vrienden (notities CGVS II, p.4). Bij de vraag wat het voor u betekende tot iemand aangetrokken te zijn antwoordde u enkel: "ik voelde dat ik "an affaire" (relatie) had met een man". U werd daarop uitgenodigd om verder te vertellen en uit te leggen wat u daarmee bedoelde. U antwoordde: Dat gevoel bleef wanneer ik die dromen had, ik wilde niet met meisjes zijn, toen ik op school was vroegen de vrienden, hoe fantasieer je over meisjes en ik zei dat hou ik voor mezelf want ik dacht dat ze me anders zouden uitlachen als ik ze zou vertellen wat ik voelde (notities CGVS II, p.5). Opnieuw werd u gevraagd wat het voor u betekende om tot iemand aangetrokken te zijn. U verwees echter enkel opnieuw naar uw vrienden van wie u zich stelde te hebben gedistantieerd omwille van hun interesse in en gesprekken over meisjes (notities CGVS II, p.5). Op de vraag hoe u merkte dat u op jongens viel en niet op meisjes antwoordde u alweer: "mijn vrienden gingen achter meisjes ik niet, ik wilde dat niet, was niet geïnteresseerd, ze spraken enkel over meisjes meisjes en dat verwarde me. Ik wist niet wat verkeerd met me was, vrienden spraken over meisjes en ik had geen gevoelens voor ze ik was verward" (notities CGVS II, p.10). Het valt dan ook op dat u bij vragen naar uw eigen ervaringen u enkel kan antwoorden over wat anderen deden en dachten. Bij een zoveelste poging te achterhalen wat u deed beseffen dat u mannen boven vrouwen verkoos haalde u enkel opnieuw aan dat u een natte droom kreeg waardoor u er meer van wilde en dat u een affaire met mannen wilde en niet met vrouwen (notities CGVS II, p.10). Waarom u dan dacht nooit op meisjes te vallen aangezien u nooit hun gezelschap had opgezocht, stelde u enkel "dat is omdat ik zo ben, ik denk dat ik zo geboren ben en ik moest ook zo zijn en blijven. Ik had geen wens voor die zaken". Merkwaardig is dan ook uw stelling enkel een fijn gevoel te hebben gehad wanneer u zich tussen uw vrienden bevond en blij werd tussen de jongens en niet tussen meisjes. Uw opmerking staat immers haaks op uw bewering u van uw vrienden te hebben gedistantieerd omdat u zich juist niet thuis voelde in hun gesprekken en interesses (notities CGVS I, p.25,26,27). Over de inhoud van uw dromen bent u evenmin consistent noch doorleefd in uw uitleg. Waar u eerst stelde dat uw dromen over seks met mannen zeer algemeen van aard waren en u niet over iemand bepaald uit uw omgeving droomde (notities CGVS II, p.26), vertelde u even verder op de vraag of u alsnog iemand concreet in gedachten had bij deze dromen: Misschien... soms, hing ervan af... ik was alleen, maar ik droomde soms over één van mijn vrienden dat ik seks had met één van hen. Gelet uw antwoord werd dan ook gepeild naar uw gevoelens voor iemand uit uw vriendenkring. U stelde enkel: Ja, ik had gevoelens, maar ze gingen achter meisjes". Gevraagd om te vertellen over deze gevoelens voor bepaalde vrienden antwoordde u heel algemeen: Ja kijk ik droomde over relaties met mannen, maar ja die vrienden gingen achter meisjes aan. Niemand van hen waren dichtbij mij zodat ik dacht dat ik anders was. Ik zonderde me dus af van ze. Ik zat dan alleen. Ik wist niet wat er fout was met me en ik wilde moeder vertellen en hoorde vader toen dat ene zeggen, over verdienen te sterven als je "man-man relatie" had dus ik zei niets aan moeder en pas toen ik naar secundaire school ging en Kelly ontmoette" (notities CGVS II, p.27).

Wat het voor u betekende homoseksueel zijn stelde u: Dat is zoals ik zei, ik heb geen gevoelens om met vrouwen relatie te hebben, ik heb zoals in secundair onderwijs relatie gehad meer een man, ik ben gewoon zo en ik kan dan niet veranderen. Aangezien u opnieuw vertelde geen gevoelens te hebben een relatie met vrouwen aan te gaan en een relatie te hebben gehad met een man, werd u gevraagd of het homo-zijn voor u nog andere zaken kon betekenen. U herhaalde enkel: Ja ik heb geen gevoelens voor vrouwen en ik heb geen wil om relatie met een vrouw te hebben, zoals ik zei ik begon op 13 jaar dromen te hebben en ik had geen gevoelens voor vrouwen (notities CGVS, p.5). Het valt dan ook op dat u op geen enkele manier doorleefd kan vertellen over uw eigen gevoelens en steeds teruggrijpt naar uw verhaal over het hebben van een natte droom over mannen, de beschrijving van de gevoelens van uw vrienden, het bekijken van een specifiek televisieprogramma en uw ervaring in het secundair onderwijs (notities CGVS I, p.24,25,26,27). Uw opmerking, tot uw komst in het secundair onderwijs nooit te hebben geweten dat er zoiets als homoseksualiteit bestond (notities CGVS II, p.9), is overigens zeer opmerkelijk te noemen en staat haaks op uw opeenvolgende verklaringen over uw levensloop. U gaf immers aan dat u reeds in de kerk preken hoorde over homofilie en de verwerpelijkheid ervan en u nog voor u aan uw secundair onderwijs begon op de televisie een programma had gezien over de verwerpelijkheid van homoseksualiteit (notities CGVS II, p.21,23). Ook vertelde u dat u als kind met eigen ogen had gezien hoe "mannen op een rij waren gezet en werden geslagen" omdat men zei dat ze homo waren (notities CGVS II, p.6,7). U werd dan ook gevraagd hoe u voor uw komst in het secundair onderwijs niet zou hebben geweten dat er zoiets bestond als homoseksualiteit. U vervolgde hierop met: "Zoals ik zei hoewel ik zag dat mensen geslagen werden omdat ze homo waren, maar ik had nooit iemand betrapt tot secundaire school. Ik zag de "act" nooit, de daad dus. Dat wil ik zeggen, toen ik opgroeide ik was 15, 16, zag ik wel mensen die er voor geslagen werden en zag niet in waarom mensen geslagen werden dat is leven, waarom moet je voor bestraft worden." (notities CGVS II, p.9). Gelet uw opmerking getuige te zijn geweest hoe mannen op een rij werden gezet en mishandeld omwille van homoseksualiteit en uw verklaring tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS bij de DVZ waar u stelde te hebben gezien hoe jongens tot de dood werden geslagen (notities CGVS II, p.6,7 en vragenlijst CGVS, vraag 5) werd u dan ook gevraagd meer te vertellen over deze gebeurtenissen. U haalde daarop aan dat u een oudere man die u van zien kende zag worden opgepakt en doodgeslagen worden omdat men hem had betrapt op het hebben van seks met een "hele kleine jongen"(notities CGVS II, p.19). Namen van de betrokkenen stelde u dan weer niet te weten. Gevraagd of u nog zo aanwezig/getuige was bij dergelijke scènes zei u dat dit niet het geval was en dat het incident met de oude man de enige keer was waar u getuige van was (notities CGVS II, p. 20). Dergelijke incoherenties doen dan ook opnieuw afbreuk aan de algemene doorleefdheid van uw verklaringen die de kern van uw relaas vormen.

Omwille van uw vele incoherenties en niet doorleefde verklaringen over het moment waarop u zou beseft hebben dat u homoseksueel bent en hoe u omging met het besef van uw seksuele geaardheid kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u homoseksueel zouden zijn.

Er kan dan ook geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u in Ghana vervolgd zou worden omwille van uw seksuele geaardheid.

Daar bovenop moet er ook vastgesteld worden dat u bijzonder weinig wist te vertellen over de 2 partners die u zou gehad hebben in Ghana. Over de persoon waarmee u voor de eerste keer seksuele betrekkingen zou gehad hebben, Kelly, zou u nooit hebben geweten wat zijn volledige naam is. U beweerde nochtans dat u er gedurende maanden een relatie op nahield. Evenmin kon u zijn geboortedatum opgeven. U stelde dan wel dat Kelly uit Effiekuma Takoradi kwam, van Akon afkomst was en christen, weet u niet te vertellen wat zijn ouders voor de kost deden, noch of hij broers en of zussen had (notities CGVS I p.20,22). Ook over de jongen die u met Kelly betrapte, kon u enkel melden dat hij Bello heette en stelde zijn familienaam niet te kennen (notities CGVS I, p.22). Behalve dat u aan Kelly zou hebben gemeld gevoelens voor hem te hebben werd u gevraagd waarover u nog zoal gesprekken voerde. U antwoordde: "Neen niets, we hebben nooit over iets anders gehad". Of Kelly ooit andere relaties had wist u niet te melden. Kelly zou er niets over hebben gemeld noch zou u er iets over hebben gevraagd. Op de vraag of u over gevoelens sprak antwoordde u enkel dat u hem zei niet op vrouwen te vallen wat hij ook zou hebben beaamd voor hemzelf. Of Kelly ooit een relatie met een vrouw zou hebben geprobeerd te hebben of er ooit één had wist u niet te melden. U zou er immers nooit achter hebben gevraagd (notities CGVS II, p.30,31). Gevraagd wat het maakte dat u dacht dat Kelly homo was of zichzelf als dusdanig zag stelde u enkel: "Omdat ik hem betrapt toen tijdens de daad". Hoe Kelly had ontdekt dat hij iets met mannen wilde heeft u nooit geweten omdat u er nooit achter vroeg (notities CGVS II, p.32).

Gevraagd of gesprekken had over jullie homoseksualiteit antwoordde u enkel: "Ik zei dat ik relatie met hem wilde" en dat hij erop antwoordde dat het normaal was. Er werd u dan ook gevraagd om meer over jullie conversatie over homoseksualiteit te vertellen. U haalde enkel aan hem te hebben gemeld in de lagere school geen gevoelens voor vrouwen te hebben gehad waarop hij u zou hebben gemeld dat dit normaal was. Wat hij vertelde over zijn homo-zijn vatte u samen als volgt: Hij zei dat sommige mensen zo worden geboren, dat men geen gevoelens voor een man had... sorry ik bedoel voor vrouwen, dus dat ik me geen zorgen hoefde te maken". Hoe hij voor zichzelf uitmaakte dat hij homo was stelde u: "Geen idee, ik kende hem niet echt goed he, hij was bijna klaar met zijn studie we hadden geen diepe gesprekken. Dus we waren niet lang samen"(notities CGVS II, p.32). Uw totale desinteresse ten aanzien van uw (eerste) partner is dan ook frappant gelet uw uitleg met veel vragen te hebben gezeten over uw beweerdde geaardheid en wat het voor u betekende om een relatie te hebben. U stelde immers hierover: "Dat betekent dat je dan dichtbij iemand bent, iemand met wie je wil zijn, zoals eerst vrienden en dan stap voor stap, dat is een relatie" (notities CGVS I, p.5). Het is dan ook opmerkelijk dat u over uw tweede en laatste partner waarmee u een jarenlange relatie onderhield en die u aan een visum voor Europa hielp, Moses Q. Otto, enkel zijn concrete geboortedatum kan opgeven en stellen dat hij piano speelde in de kerk (notities CGVS I, p.16,19,20 en CGVS II, p.28). Gepeild naar jullie persoonlijke gesprekken –gelet de duur van jullie relatie- kwam u niet verder dan te melden dat hij u vertelde een relatie met u te willen. Hoe hij zijn gevoelens verzoende met het beleven van zijn religie en/of hij met zijn homoseksualiteit omging wist u niet te melden. U stelde enkel dat u hierover nooit een gesprek had gevoerd (notities CGVS II, p.33). Of Moses er andere relaties op zou hebben nagehouden wist u niet te vertellen. Bijzonder is overigens dat u in Ghana zelfs zijn mogelijke burgerlijke staat niet kende (notities CGVS II, p.34). Gevraagd of u besprak hoe jullie er achter kwamen homoseksueel te zijn antwoordde u enkel vaag met: "Hij zei me ... ik zei van die leeftijd had ik dit en dat, maar hij zei er niets over, hij zei enkel op het moment dat hij me kuste dat hij een relatie met me wilde." Wat hij dan als gelovige voelde toen hij begreep dat hij homoseksueel was zei u: "Ja... eh... ja... eh, ik ben niet religieus, hij zei de kerk zegt is verboden maar het is privé dus niemand mocht hem zeggen hoe hij kon leven zei hij" (notities CGVS II, p.35).

Omwille van alle hierboven aangehaalde argumenten kon u het dan ook niet aannemelijk maken dat u homoseksueel zou zijn of zo gezien zou worden. Gelet het ongeloofwaardig karakter van uw relaas kan er bij gevolg geen enkel geloof worden gehecht aan het door u beweerdde incident op 26 juli 2016. Dat uw verklaringen hierover elke geloofwaardigheid missen blijkt overigens uit het feit dat het ongerijmd is dat u in een openbare ruimte (een toilet in een moskee) zoals u letterlijk stelt "met uw broek naar beneden" het haar van een andere man die daar staat te plassen en die als homoseksueel wordt gezien zou beginnen aanraken terwijl u doorheen uw hele relaas benadrukte uw hele leven zeer voorzichtig te zijn geweest in uw doen en laten (notities CGVS II, p.16,24,25,26).

Bijgevolg kon er in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan vaneen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Het door u neergelegde paspoort ondersteunt uw verklaringen aangaande uw identiteit en nationaliteit. Deze worden door mij niet in twijfel getrokken. De inhoud van de door u neergelegde documentaties over de situatie van homoseksuelen in Ghana staat evenmin in vraag doch hebben op u persoonlijk geen enkele betrekking.

C. Conclusie Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel wordt de schending aangevoerd van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, BS. 31 december 1980 (verder: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Inzake zijn religieuze achtergrond stelt verzoekende partij: "Religie is voor verzoekende partij altijd een moeilijk punt geweest.

Zij was altijd in een tweestrijd: enerzijds paste religie niet in haar leven, wilde zij vrij zijn en haarzelf kunnen zijn, haar seksuele geaardheid ten voile kunnen beleven, maar anderzijds groeide zij op in een strikt religieus gezin, waarin zij door haar stiefvader meegenomen werd naar de moskee, waar van haar verwacht werd dat zij ook deze religie zou aannemen. Er werd gepreekt en verzoekende partij werd gebrainwashed om zich tot de Islam te bekeren. Zij worstelde altijd met deze gedachten, vandaar dat zij ook geen sluitend antwoord kon geven op de vraag van verwerende partij of zij al dan niet moslim was. Zij heeft dit proberen onder woorden te brengen, maar verwerende partij heeft haar duidelijk niet begrepen...”

Inzake de bedenkingen over het huwelijk tussen de moeder van verzoekende partij en haar stiefvader: *“Er is geen officiële ceremonie geweest bij “het huwelijk” tussen haar moeder en haar stiefvader. Er was wel een imam aanwezig toen de moeder van verzoekende partij haar moslimnaam kreeg. Verwerende partij haalt dus een en ander door elkaar.”*

Wat betreft de bewustwording van verzoekende partij van haar seksuele geaardheid, merkt verzoekende partij op *“dat in de Ghanese maatschappij niet zo tolerant wordt omgegaan met anders geaarden als in België. Verzoekende partij voelde zich van jongs af aan aangetrokken tot mannen, zij had nooit interesse in vrouwen.*

Zij heeft erg lang geworsteld met haar eigen gevoelens en heeft op verschillende momenten op het punt gestaan om alles op te biechten aan haar moeder. Zij heeft haar moeder hier enkel over verteld toen zij erg jong was - op haar 13 jarige leeftijd, maar heeft hierover gezwegen naarmate zij ouder werd. Immers, haar stiefvader was een erg religieus man en maakte de opmerking dat dergelijke mannen dienden te worden afgemaakt. Verzoekende partij besepte dat noch haar moeder noch haar vader haar geaardheid ooit zouden accepteren en besloot om hierover te zwijgen.”

Verzoekende partij verwijst naar haar verklaringen en landeninformatie omtrent homofobie in Ghana.

“Rekening houdend met het bijzonder negatief klimaat en negatieve houding ten aanzien van LGBT's in Ghana - zoals blijkt uit de hierboven aangehaalde artikelen - heeft verzoekende partij haar best gedaan om haar geaardheid en haar beleving zo goed mogelijk onder woorden te brengen. Dit was uiteraard bijzonder moeilijk en confronterend voor haar, gezien zij hierover nooit zo intensief, open en eerlijk gesproken heeft.”

Waar verwerende partij verwijt aan verzoekende partij niet veel info te kunnen geven over haar partners, stelt verzoekende partij: *“Dit hoeft echter niet te verbazen. In de samenleving waarin zij leefde, deelden zij niet veel met elkaar. Zij konden zich niet als gewone koppels gedragen. Alles gebeurde in het geheim en zij waren altijd heel discreet uit schrik betrapt te worden. Verzoekende partij heeft evenwel uitgebreid verteld over haar relaties (p. 21-28 CGVS I).”*

2.2.1. De verzoekende partij voert een vrees voor vervolging aan omwille van haar homoseksuele geaardheid. De bestreden beslissing motiveert uitgebreid waarom de verklaringen van de verzoekende partij inzake haar homoseksuele geaardheid niet geloofwaardig zijn. Uit de terecht aangehaalde verklaringen van verzoekende partij blijkt dat zij (i) tegenstrijdige verklaringen aflegde omtrent gesprekken met haar moeder over haar homoseksuele dromen en gevoelens; (ii) verklaringen aflegde waaruit blijkt dat zij zich bij de aantrekkingskracht tot hetzelfde geslacht steeds beperkte tot het beoordelen van hoe derden handelden en dachten; (iii) verklaarde geen fijn gevoel te hebben wanneer zij bij meisjes was terwijl zij ook verklaarde zich te hebben gedistantieerd van vrienden omdat zij zich niet thuis voelde omwille van de inhoud van hun gesprekken; (iv) in haar verklaringen altijd terugkomt op natte dromen, attitudes van vrienden, het bekijken van een tv-programma en een incident op school zonder op een doorleefde wijze het (ontluikende) gevoel en gewaarwording van een homoseksuele geaardheid te kunnen duiden; (v) incoherente verklaringen aflegde omtrent concrete gebeurtenissen waaruit zou blijken dat zij besepte in een homofobe samenleving te leven.

De loutere herhaling en verwijzing naar haar eigen verklaringen en landeninformatie is niet dienstig ter weerlegging van de voorgaande vaststellingen waaruit blijkt dat verzoekende partij haar homoseksuele geaardheid niet aannemelijk kan maken. Het is op basis en met inachtneming van de landeninformatie dat verweerder terecht vaststelde de vastgestelde verklaringen niet kunnen stroken met de vermeende homoseksuele geaardheid.

Dit klemmt des te meer omdat verweerder ook terecht vaststelde dat verzoekende partij bijzonder weinig kon vertellen over de personen met wie zij beweerdelijk een homoseksuele relatie zou hebben gehad.

Indien verzoekende partij twee homoseksuele relaties zou hebben gehad - *quod non* - zou van haar kunnen worden verwacht dat zij, gelet op de duur van de relaties, een aantal persoonlijke elementen van de vermeende partners zou kunnen meedelen. Het feit dat de relaties ten aanzien van de homofobe buitenwereld geheim moeten worden gehouden impliceert niet dat de partners geheimen hebben ten aanzien van elkaar omtrent algemene elementen van hun persoonlijke leefwereld. Verweerders uitgebreide motivering waar wordt vastgesteld dat verzoekende partij "(...) *bijzonder weinig wist te vertellen over de 2 partners die u zou gehad hebben in Ghana*" vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent. Aangezien deze motivering niet dienstig wordt weerlegd, wordt zij door de Raad overgenomen.

Voorgaande verstellingen ondergraven op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van verzoekende partij inzake haar voorgehouden homoseksuele geaardheid; derhalve kan ook geen geloof worden gehecht aan de vrees die de verzoekende partij aanvoert omwille van deze geaardheid.

De vergoelijking van de verklaringen van de verzoekende partij in het verzoekschrift omtrent de vaststellingen in de bestreden beslissing inzake de religieuze omgeving waarin zij beweerdelijk opgroeide, kan niet leiden tot een andere oordeelsvorming aangezien verzoekende partij haar vrees voor vervolging verbindt aan haar vermeende (en ongeloofwaardige) homoseksualiteit.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekende partij een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2. Verzoekende partij beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op dezelfde motieven als het asielrelaas.

Uit het hoger vastgestelde blijkt echter dat zij haar homoseksuele profiel niet geloofwaardig maakt en derhalve om deze reden geen nood aan bescherming heeft in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b). Evenmin toont zij aan dat de situatie in Ghana beantwoordt aan het bepaalde in artikel 48/4, § 2, c).

Verzoekende partij toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen oktober tweeduizend achttien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS